

MINISTEREN

Transport- og Bygningsudvalget
Folketinget

Dato 1. december 2016
J. nr. 2016-4111

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport- og Bygningsudvalget har i brev af 18. august 2016 stillet mig følgende spørgsmål (TRU alm. del), som jeg hermed skal besvare endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra (MFU) Mette Abildgaard (KF).

Spørgsmål nr. 618:

Ministeren bedes redegøre for, hvilke erfaringer der er fra de nordiske lande, Tyskland samt fra forsøgsordninger i Danmark med vanvidsbilister, der før generhvervelse af kørekortet, bliver konfronteret med trafikinformatorer, pårørende og/eller ofre for hasarderet kørsel.

Svar:

For så vidt angår Danmark skal jeg indledningsvis oplyse, at begrebet "vanvidsbilist" eller "vanvidskørsel" ikke er anvendt i færdselsloven, og man kan således ikke dømmes direkte herfor. Færdselsloven indeholder derfor heller ikke et krav om, at vanvidsbilister skal konfronteres med trafikinformatorer, pårørende og/eller ofre for hasarderet kørsel, inden vedkommende kan generhverve sin førerret. Jeg er heller ikke bekendt med, at der har været gennemført forsøg kun med denne type handlinger.

Jeg har dog anmodet Rådet for Sikker Trafik om et bidrag i forhold til øvrige initiativer, hvor der er fokus på grove færdselsforseelser eller lignende. Rådet for Sikker Trafik har i den forbindelse bl.a. oplyst følgende:

"I Danmark forebygges trafikulykker meget bredt gennem mange forskellige indsatser og via et koordineret og stærkt samarbejde mellem myndigheder, organisationer mv. Som et resultat af denne samlede indsats har antallet af dræbte og tilskadekomne i trafikken været stærkt faldende gennem mange år.

I Danmark er der særdeles gode erfaringer med at lade personer, der selv har været ude for en trafikulykke, samt pårørende til trafikofre, holde oplæg for unge mennesker i 8.- 10 klasse, på erhvervs- og produktionsskoler og i gymnasier. Formålet med disse besøg er at forebygge ulykker blandt primært unge, hvor det typisk er jævnaldrende unge (ambassadører), der har været udsat for en trafikulykke, der i øjenhøjde fortæller eleverne på de omhandlede uddannel-

sesinstitutioner om, hvad konsekvensen af en ulovlig eller u hensigtsmæssig adfærd kan være. Projektet hedder Sikker Trafik LIVE, har eksisteret i over 20 år og drives i dag af Rådet for Sikker Trafik. Evalueringer af besøgene viser, at disse gør et meget betydeligt indtryk på eleverne og har positiv effekt i forhold til deres adfærd i trafikken. Evalueringerne viser også, at de omhandlede ”konfrontationer” med ulykkesramte får de unge til at tænke meget over konsekvenser over at køre ulovligt. Hvert år er gennemføres ca. besøg for i alt 25.000 udskolingslever og ca. 130 besøg på produktions- og erhvervsskoler.

I forhold til at blive konfronteret med ofre for trafikulykker, har det siden 2010 været muligt via de såkaldte konfliktråd, som er organiseret af politikredsene.”

Med henblik på besvarelse af de resterende spørgsmål har jeg indhentet bidrag fra Tyskland, Sverige, Norge og Finland om disse landes lovgivning og erfaringer på området.

Tyskland

Tyskland har oplyst, at der ikke i medfør af tysk lovgivning er krav om, at man før generhvervelse skal konfronteres med trafikinformatører, pårørende og/eller ofre for hasarderet kørsel. Imidlertid har bilister, som får deres kørekort inddraget som følge af det tyske pointsystem, siden 1. maj 2014 haft mulighed for frivilligt at deltage i et køreegnetheds seminar, som er møntet på at hjælpe disse personer med at ændre deres kørselsadfærd.

Tyskland har endvidere oplyst, at der er en speciel foranstaltning for nye billister, som under kørslen i prøveperioden efter erhvervelse af kørekort, har lavet åbenlyse kørefejl eller overtrædelser af færdselsloven. Foranstaltningen er obligatorisk deltagelse i et seminar, hvor de trafikforseelser, som har medført pligten til at deltage i seminaret, samt årsagerne til trafikforseelserne, bliver diskuteret, lige såvel som de generelle problemer og vanskeligheder, som nye bilister møder, bliver vendt.

Sverige

Sverige har oplyst, at der ikke findes et modsvarende begreb til det danske begreb ”vanvidsbilist”. Man kan kun dømmes for forhold, som kan henføres under uagtsomhed eller grov uagtsomhed i trafikken. Den, som dømmes for et af disse forhold, bliver enten pålagt at betale en bøde eller idømmes fængselsstraf og tilbagekaldelse af kørekortet for en midlertidig periode (mellem 2 og 30 måneder, afhængig af hvor alvorlig forseelsen har været).

Dette sker som en administrativ trafikikkerhedsforanstaltning. Nogle eksempler på sådanne brud på færdselsreglerne kan være:

- Betydelige hastighedsoverskridelser
- Kørt køretøj med duggede ruder
- Kørt over for rødt lys og kollideret med et andet køretøj
- Påkørt fodgængere ved fodgængerovergang

- Kørt køretøj med isdækkede ruder
- Kørt køretøj og talt i telefon samtidig
- Kørt køretøj i udmattet/svag tilstand og sovet ved rattet

Sverige har endvidere oplyst, at der ikke i henhold til svensk lovgivning er krav om, at man skal møde en trafik informatør, sundhedspersonale og/eller offeret, og at der heller ikke har været forsøgsordninger vedrørende dette.

Norge

Norge har oplyst, at det ikke efter norsk lovgivning er et krav for generhvervelse af førerretten, at man skal møde trafikofrene/pårørende. For at tage stilling til, om personen kan generhverve førerretten, vurderes det strafbare forholds betydning for trafiksikkerheden, og hvor lang tid det er siden, forholdet er begået. Hvis forholdet er af betydning for trafiksikkerheden, bør der mindst gå et år, før førerretten kan generhverves. Hvis personen benytter rusmidler i et omfang af betydning for trafiksikkerheden, f.eks. brug af hash to gange om måneden, må personen dokumentere rusfrihed i mindst et år før førerretten kan generhverves.

Norge har endvidere oplyst, at det ikke er en ukendt tanke, at det kan have en positiv effekt, når "råkjørere" møder trafikofre/pårørende, men at der ikke er kendskab til konkrete eksempler herpå. Norge kan ikke udelukke, at der afholdes møder mellem "råkjørere" og trafikofre, f.eks. i forbindelse med en retssag og mægling i forligsråde. Der er dog ingen oversigter eller konkret viden herom.

Finland

Finland har oplyst, at der ikke efter finsk lovgivning er krav om, at vanvidsbilister skal mødes med ofre for færdselsuheld eller disses pårørende, før førerretten kan generhverves.

Finland har endvidere oplyst, at der i forbindelse med straffesager i Finland er en såkaldt mægling-/forsoningsprocedure. Denne procedure er frivillig, og begge parter skal være enige om at indgå i proceduren. Hvis en af parterne senere ønsker at udtræde, vil proceduren slutte. Den finske lovgivning udelukker ikke nogen typer af kriminalitet med henblik på benyttelse af mægling-/forsoningsproceduren, men der er ingen informationer om, hvorvidt proceduren er blevet anvendt i forbindelse med sager om vanvidsbilister.

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen